

Rugăciunea

convorbirea cu Dumnezeu

Știm deja că de la cea mai fragedă vârstă copiii au nevoie de educație și că principala sarcină a acesteia este dezrădăcinarea a tot ce este rău și sădirea a tot ce este bun. După spusele fiului lui Sirah, *începutul înțelepciunii este frica de Domnul (1,16)*; ca atare, prima virtute pe care sunt datori părinții să o sădească în inimile copiilor este frica de Dumnezeu, cucernicia, evlavia.

Povețele și impresiile cu caracter religios pe care copilul le primește de la mama sa începând cu cea mai fragedă vârstă rămân de obicei pentru întreaga viață.

Sfântul Ioan Gură de Aur spune că îndată ce copiii începeau să dea dovadă că gândesc și înțeleg ce li se spune, părinții se grăbeau să-i învețe mărturisirea de credință, rugăciuni, cântări și unele ritualuri bisericesti. Tot el dă următoarea povață mamelor: *„Voi, mamelor, învățați-i pe pruncii voștri să-și facă semnul Sfintei Cruci mai înainte de a fi ei în stare să-l facă singuri: însemnați-i voi. Când vor crește mai mari, urmăriți ca ei să se însemneze singuri, încet, fără grabă și cu toată atenția”*.

În primul rând, părinții, mai ales mamele, trebuie să facă cunoscute copiilor adevărurile de temelie ale *credinței noastre*. Fie

prin povestiri despre viața primilor oameni, fie despre viața sfinților, ale Maicii Domnului. În al doilea rând copiii trebuie deprinși cu faptele cucerniciei și cu rugăciunile. Copiii pot deprinde de mici câteva rugăciuni și ritualuri evlavioase. Voi da ca exemplu semnul Sfintei Cruci, mersul la biserică, la slujbele obișnuite, însușirea câtorva rugăciuni: *Îngerașul, Tatăl nostru, Împărate Ceresc, Cuvine-se cu adevărat...*

Chiar din pruncie. În obișnuința copiilor vor intra rugăciunile de dimineață și de seară, înainte și după masă, e

înainte și după terminarea lecțiilor, înainte de începerea oricărui lucru.

Copiii sunt datori nu doar să știe aceste rugăciuni pe dinafară, ci să le spună zilnic. Firește, el nu poate să înțeleagă ce cuprind rugăciunile, dar are simțământul prezenței lui Dumnezeu. El știe că există Cineva care ne iubește și pe care suntem datori să-L iubim. Dumnezeu Însuși a arătat prin Psalmi cât de mult Îi place rugăciunea copiilor: *Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă*.

Dar pentru ca mama să fie în stare a-și împlini bine

îndatorirea privitoare la educația moral-religioasă a copiilor săi, trebuie să fie ea însăși o bună creștină, o persoană evlavioasă.

Întipăriți-vă cât mai adânc aceste cuvinte în inimile voastre: începeți cât mai curând să-i învățați rugăciunile și adevărurile de temelie ale *credinței noastre*. Deprindeți-i prin cuvânt și prin exemplul personal cu rugăciunea fierbinte și mersul cu râvnă la slujbe

Înțeleptul Solomon spunea așa de frumos: *Dis de dimineață seamănă sămânța și până seara nu odihni mâna ta...* (Eccleziast 11,6).

**Sfântul Vladimir,
Mitropolitul Kievului**

Rugăciunea școlarului

De-ar vrea, din bolta Lui cerească,
Să mă asculte Dumnezeu,
I-aș cere mulți ani să trăiască
Mămica și cu tatăl meu.

Doar ei, o vreme îndelungată,
M-au îngrijit încă de mic.
Și eu, pe dânșii, niciodată,
Nu vreau să-i supăr cu nimic.

De-aceea și la-nvățătură
Îmi dau silința-n orice zi,
Ca pentru grijile ce-ndură,
Să-i pot cu-atâta a-i răsplăti.

